

РЕШЕНИЕ

№ 6660

гр. София, 29.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **1504** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Поделение за товарни превози С. към „БДЖ - ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ” ЕООД, ЕИК: 1754038560016, срещу Решение от 06.12.2023 г., постановено по НАХД № 8911/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, постановено по НАХД № 8911/2023 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 22-2300190/05.06.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на дружеството е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

В жалбата се релевират доводи, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че санкционираното дружество не е извършило вмененото му административно нарушение, тъй като съгласно въведено със Заповед №01-01-203/12.12.2023 г. сумирано изчисляване на работното време с продължителност четири месеца, считано от 01.01.2023 г. до 30.04.2023 г., била определена нормата за продължителност на работното време за периода при 8 часов работен ден- 648 часа, а при 7,8 часов работен ден -631.80 часа, а видно от приложените по делото графици за работното време на експлоатационния персонал на

Бизнес център С. 1, гара В., за четиримесечието заложената продължителност на работното време на служителката Д. Р. Т. - маневрен стрелочник, не надвишавала предвидената норма. С оглед на което, с касационната жалба се оспорва извода на СРС за законосъобразност на издаденото наказателно постановление с доводи, че въззивният съд не е съобразил приложените по делото доказателства, както и че не е обсъдил всички възражения, свързани с непосочване на мястото на извършване на нарушението и на длъжността, и на местоработата на служителката, спрямо която се твърди, че е превишена предвидената норма. В съдебно заседание, редовно призован, за касаторът се явява адв. С., която изразява становище за отмяна на решението на СРС и отмяна на обжалваното НП.

Ответникът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда”- С., чрез юрисконсулт С., оспорва жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на оспореното решение на СРС.

Административен съд София-град, VI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Със същото е потвърдено наказателно постановление № 22-2300190/05.06.23 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда”- С., с което на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

За да постанови този съдебен акт, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение (АУАН), а именно, че във връзка с извършена последваща проверка по спазване на трудовото законодателство на „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД - Поделение за товарни превози С., в качеството си на работодател, в ДИТ-С. е представен график за работното време на експлоатационния персонал за м. януари 2023 г., видно от който нормата за продължителността на работното време през м. януари 2023г. е била в размер на 168 часа, а на Д. Р. Т. е заложена продължителност на работното време - 180 часа, като сборът от работните часове по графика на лицето за периода, за който е установено сумираното изчисляване, е по-голям от нормата за продължителност на работното време, определена по чл. 9б от Наредбата. В резултат от проверката, служителите от ДИТ-С. установили, че дружеството „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД - Поделение за товарни превози С. не е изпълнило задължително предписание № 5, дадено с протокол № ПР 2236727/25.11.2022 г., според което поименните графици за работа следва да се изготвят така, че сборът от работните часове по графика на работника или служителя за периода, за който е установено сумираното изчисляване, да е равен на нормата за

продължителност на работното време и да се удостоверява с графика и съдържа информация за нормачасовете, определена по чл. 96 съгласно чл. 9а, ал. 3 от Наредба за работното време, почивките и отпуските.

На 20.04.2023г. свидетелката Н. Г. съставила на „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД - Поделение за товарни превози С. АУАН № 22-2300190/20.04.2023 г. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, извършено на 22.12.2022 г., а въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв.

Районният съд е изследвал релевантните за спора обстоятелства и е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. Съдът е извел, че отговорността на дружеството е ангажирана правилно, доколкото коректно е приложена правната норма по чл. 415, ал. 1 от КТ, предвид неизпълнение на съставеното предписание.

Решението е правилно.

Неоснователни са твърденията на касатора за липса на произнасяне на съда в обжалваното решение относно допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП, касаещи нарушение на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – непосочване на длъжността и местоработата на служителката, посочване като място на извършване на нарушението седалището на работодателя, а не мястото където служителката полагала труд. Съдът е обосновал защо е приел, че са описани всички елементи от състава на вмененото на дружеството нарушение. Съществено процесуално нарушение е само това, което води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Непосочването в наказателното постановление на мястото на работа и на длъжността на служителя Д. Р. Т. не е съществено процесуално нарушение, тъй като видно от приложените графици ясно се вижда къде престоира труд служителката и на каква позиция. В допълнение следва да се посочи, че „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД - Поделение за товарни превози С. в качеството си на работодател има отношение към изготвянето на работните графици /същите са утвърдени от директора на ПТП С., както и са съгласувани с ръководител отдел в Поделение за товарни превози С./, поради което правилно е определено като място на извършване на нарушението седалището на работодателя.

Задължителното предписание № 5, дадено с протокол № ПР 2236727/25.11.2022 г., представлява индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 от АПК и подлежат на обжалване по реда на АПК, съгласно изричната норма на чл. 405 от КТ. Не се спори по делото, че това предписание е влязло в сила. Спорното е дали задължителното предписание под т. 5 от протокола за извършена проверка е изпълнено по начина, указан в последния.

Както се посочи по-горе, задължителното предписание по чл. 404, ал. 1 КТ представлява индивидуален административен акт и след влизането му в сила се ползва със стабилитет – арг. чл. 268 и сл. от АПК. Видно от приложените по делото писмени доказателства дружеството „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД - Поделение за товарни превози С. е установило сумирано изчисляване на работното време по силата на чл. 142, ал. 2 и ал. 4 от КТ. Сумираното изчисляване на работното време по своята същност представлява организация на работа, при която се отчита работното време за цял календарен период, без оглед на това колко точно се работи през отделните дни.

За въведено сумирано изчисляване на работното време работодателят разработва графици за работа на работниците и служителите. Съгласно разпоредбата на чл. 9а, ал. 3 от Наредба за работното време, почивките и отпуските / НРВПО/ поименните графици се изготвят така, че сборът от работните часове по графика на работника или служителя за периода, за който е установено сумираното изчисляване, не трябва да е по-голям от нормата за продължителност на работното време, определена по чл. 9б от НРВПО. Цялостният смисъл на коментираните графици е свързан с полагането на извънреден труд при необходимост, неговото отчитане и ограничаване. В чл. 143, ал. 1 от КТ е предвидено, че извънреден е трудът, който се полага по разпореждане или със знанието и без противопоставянето на работодателя или на съответния ръководител от работника или служителя извън установеното за него работно време. И. труд е забранен (чл. 143, ал. 2 от КТ). Хипотезите на допустимост по изключение за полагане на извънреден труд са уредени в разпоредбата на чл. 144 от КТ. Установяването на работен график за целия период на сумирано изчисляване на работното време и зададената норма за продължителност на работното време (изчислена съгласно НРВПО) имат за цел да не се допуска полагането на извънреден труд от работниците и неговото предварително залагане в графика. Графикът е прогнозен и планов документ за часовете положен труд от работника през установения период на отчитане. Като такъв документ, той подлежи на корекция по време на съблюдаването му. Това е предвидено и в чл. 9а, ал. 2 от НРВПО. Кое то обаче не означава, че работодателят може да залага предварително в работните графици извънреден труд за сметка на намалено работно време в останалия период, през който е установено сумирано изчисляване на работното време. Работодаателят трябва да осигури организация на работния процес по начин, по който да не се допуска предварително планиране на извънреден труд за работниците и служителите. В този смисъл възраженията на касатора, че въпреки повечето часове положен труд през месец януари от служителката Т., същите са компенсирани през останалите три месеца, с оглед гореизложените съображения на съда, са неоснователни. С предварителното въвеждане на часове извънреден труд в графика на служителката Т., в противовес на издаденото от ДИТ – С. предписание № 5, дадено с протокол № ПР 2236727/25.11.2022 г., дружеството „БДЖ-Товарни превози“ ЕООД - Поделение за товарни превози С. е осъществило вмененото му нарушение, за което правилно е наложена санкция по чл. 415, ал. 1 от КТ, чийто размер е определен в законоустановения минимум.

С оглед изложеното, обжалваното решение не страда от пороците, визирани в касационната жалба, както и от такива, за които касационната инстанция следи служебно. Предвид това, то следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, основателно е искането на процесуалния представител на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във вр. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, дружеството „БДЖ - ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ“ ЕООД следва да бъде осъдено да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” - С. възнаграждение в определен от съда размер от 100 лева.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.12.2023 г., постановено по НАХД № 8911/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав.

ОСЪЖДА „БДЖ - ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ” ЕООД, ЕИК: 1754038560016 да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда” сумата от 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.